

FIGARÓ : Riera del Congost

Clixé Ramoneda

LA MEVA COMARCA

La comarca de Granollers... La meva comarca!

Es dir; jo sóc (en vull ésser sempre) de la capital de la comarca.

Jo mateix vaig fer-me fill adoptiu de la vila (no de la ciutat, perquè aquesta encara va tardar molts anys a néixer quan jo m'estava a la vila); fill adoptiu per dret propi; perquè com que també sóc i vull ésser de La Garriga, després de viure-hi més de quaranta anys els de casa, i La Garriga és part integrant de la comarca, és doble motiu per dret de pertànyer a la mateixa.

Perquè encara que jo no sigui per natura fill de Granollers, aquí varen néixer les meves primeres il·lusions, els meus primers ideals; d'aquí eixiren els meus primers esclats literaris en temps de l'inoblidable patrici En Joan Gralla, el qui essent ell un mestre, volia que jo, més jove que ell, li fés de mentor, mentre que jo el tenia per censor; aquí es formà el meu pseudònim, que emprengué volada per tot Catalunya no sé perquè i traginant una popularitat que no n'hi havia per a tant. Aquí la meva bona fe va rebre els primers goigs i els primers desenganys. A Granollers, en fi, vaig néixer a la segona joventut.

I sense moure'm de la comarca estimada, a La Garriga vaig entrar a la vida del jove fet, i amb els nous desenganys adquirits, se m'arrapà la dèria de seguir festes majors, aplecs i fires, fugint de ciutat sempre que podia per a distreure'm de cabòries i mals de cap buscats...

I el meu refugi sigui sempre aquell recó de la meva comarca, d'aquesta comarca, La Garriga, on reposen el somni dels justos la meva santa mare i la meva bona germana gran; així com a Santa Eulàlia, el poblet dels Barbanys, també de la comarca ben meva, hi descansen per sempre els meus ascendents menys el meu pare, que havia estat l'home de la comarca.

I em dona la gana de dir que cap fill de Granollers o de la comarca pot estar-ne més enamorat, ni pot ésser-ne més fervorós fidel a l'amor sincer que jo li guardo, a la capital, des del començament de ma joventesa, i això que d'anys ençà ja tiro per a vell.

¿Qui no hi deixarà arrels en una comarca tan exhuberant de vida, tan treballadora, tan pròdiga, tan xamosa, i amb un esplet de noies que m'en ric jo de les misses forasteres!...

¿I qui no admira la seva capital, tan riallera, divertida i dansaire, planter de bons artistes músics i amb un comerç o indústria a cada porta?

***

Jo conceptuo Granollers com una lloca. Els seus pollets són els pobles de la rodalia, que els cria molt bé, alimentant-los cada dijous a la menjadora del mercat.

I com que La Garriga, d'on també sóc (perquè en vull ésser), és un dels poblets que la lloca cria, resulta que els garrigans som de la comarca granollerina, que ja és la meva, encara que no fos o no volgués ésser garrigà.

A més, com que el meu pare era fill de Santa Eulàlia, un àltre dels poblets del Vallès, i amb arrels a Granollers, resulta que per descendència també sóc de la comarca i amb més raó perquè essent del meu pare, em pertoca, puix que jo sóc el seu hereu.

Doncs, l'home que, com jo, té una comarca tan preuada i formosa, ¿què pot ambicionar més?

He tingut amics i coneguts viatjants (fins un de casa), que, en parlar de Granollers i sa comarca, em deien que era el centre d'operacions on amb mitges excuses hi feien més parada, per ésser de les poblacions (la capital) que trobaven més agradable, tant pel tracte dels veïns... com per la simpatia de les veïnes.

¿Què m'havien d'explicar a mi, que amb els poquets anys que hi vaig viure de molt jove, va semblar que m'arrenquesin l'ànima en arreballar-me d'aquella estació del Carril on hi estava com el peix a l'aigua al costat del meu segon pare, el gran quefe senyor Vila!...

El que sento és, que d'aqueixa rica comarca tan meva, poquíssims anys em resten de posseir-ne l'herència.

PEPET DEL CARRIL